

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 59 NR 11

Schriftlezing:

OPENBARING 2 : 8 – 11 EN

ROMEINEN 8 : 31 – 39

JE ZULT MAAR CHRISTEN WEZEN...

DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op

16 juni 2013 in de Chr.

Triumfatorkerk in Den

Haag

Ja, je zult maar christen wezen... Eén van mijn leerlingen zei eens tegen me: "Als ik maar erg rijk zou zijn..." Ik zat hem aan te kijken en zei toen tegen hem: "Maar je bent toch rijk? Want je bent christen. Dan ben je de rijkste mens van de wereld." Hij zei: "Je zult maar christen wezen..."

Ik had op school verteld over al die vervolgingen die er geweest waren. Ik had ook gemeld dat er in Turkije weer vervolgingen waren en dat het daar vreselijk moeilijk is om christen te zijn. Dus zei hij: "Je zult maar christen wezen..." Want waar is God nu als je vervolgd wordt? Waar is God als je de dood voor ogen hebt en God misschien niet meer voelt?

Toen vertelde ik van dat jongetje dat op de dijk aan het vliegeren was. Hij had er een enorm lang touw aan en langzaam maar zeker ging die vlieger hoger en hoger in de laag hangende bewolking. Toen keek hij naar de wolken. Hij zag de vlieger niet, maar hij hield hem wel stevig vast. Er kwam iemand bij hem lopen en die zei: "Wat doe je?" Hij zei: "Ik vlieger." Hij keek naar boven en zei: "Ik zie geen vlieger." "Nee," zei die jongen, "ik zie hem niet, maar ik voel hem wel."

Nu moet u dat beeld even voor ogen houden. Als je vervolgd wordt, als je iemand missen moet maar je moet toch verder, hoe doe je dat? Je zult maar christen wezen... Je ziet God niet, maar je voelt Hem wel.

Dat beleefden ze nu in Smyrna. Dat ligt in Turkije. Het is het tegenwoordige Izmir. Een stad in Klein-Azië met ongeveer 100.000 inwoners. Net zo groot als Almere. Een havenstad met pakhuizen, waar enorm gewerkt werd, waar je sjouwen moest om je geld te verdienen, waar een grote markt was om dat te verkopen, een bijzonder weggennet om heel makkelijk je waren weg te brengen. En op de bergen allemaal wijngaarden. Als de wijn geoogst werd, was er feest. Dan werd de godin van de wijn aanbeden: Roma. Er was een arena voor 20.000 mensen en daar werden de feesten gehouden. Er was een renbaan, waar de mensen vermaakt moesten worden. En enorm veel tempels, waar de Griekse god Zeus en ook keizer Tibéris werd aanbeden. Ja, Smyrna...

Dan komt er een brief van de Here Jezus. "Gemeente, Ik weet je verdrukking, Ik weet je armoede." Ja, je zult maar christen wezen daar in Smyrna. Dan werd je vervolgd, want er gingen enorm veel praatjes rond over christenen. Want die christenen hielden feesten waarbij kinderen geofferd werden. Moet je je eens indenken. Dan werd het bloed opgevangen en dat dronken ze ook nog, terwijl ze aan tafel zaten. De mensen wisten niet dat dat het Avondmaal was. Maar het werd wel gezegd. En ze aanbaden een god met een ezelkop. Wat moet je daarmee? Weg wezen!

Dan komt de vervolging en de verdrukking. En dan komt ook de armoede. Waarom de armoede? Niemand wilde bij die christenen kopen. Dus bleef je met je waren zitten. En als er iemand in dienst genomen moest worden en jij als christen solliciteerde, dan werd je niet aangenomen. Je zult maar christen zijn! De vervolgingen kwamen... Er was in Smyrna een weeffout in het tapijt.

De Here Jezus zegt: "Dat begrijp ik." En Hij geeft ze een tekst mee: "Wees getrouw tot de dood en je zult de kroon van het leven hebben."

In het jaar 50 ontstaat daar die christelijke gemeente. En die kleine gemeente groeit en Polycarpus, een leerling van Johannes, sterft later de marteldood. Hij is 86 jaar als hij moet sterven. Hij werd aan een paal gezet en hij zegt voordat hij doodgaat: "Zes en tachtig jaar heb ik de Heer gediend, zou ik Hem nu vervloeken? Nee, toch?" Dat is Smyrna. Je zult maar christen wezen.

Dan die andere gemeente: Rome. Als je daar nu komt in het kleinste staatje van de wereld, Vaticaanstad, zie je één grote kerk: de Sint Pieter. Daar omheen kerkelijke activiteiten. Maar in de tijd van Paulus werd die gemeente ook vervolgd. En Paulus schrijft een brief aan deze vervolgte gemeente met daarin het *Zegelied van het geloof*. Paulus heeft het begrepen. Want hij heeft dat geproefd.

Dan zie je die gemeente ondergedoken zitten in de schuilkelders: de catacomben. Misschien bent u wel eens in Rome geweest. Onder de hele stad door allemaal schuilkelders, begraafplaatsen, waar mensen het evangelie konden verkondigen en waar ze begraven werden tot de Dag van Jezus. Vervolgd om hun geloof, omdat ze de Heer wilden dienen. De overheid ging geweldig tekeer. Maar die opdracht lag er: het evangelie moest de wereld door. Ze zagen God niet, maar ze voelden Hem wel.

Misschien is dat wel het grote geheim van een christen: dat je in de zorgen, in de moeiten, als je met de dood wordt geconfronteerd, toch ervaart dat de Here God er is en dat je de Heer persoonlijk mag kennen en deel mag hebben aan Zijn grote liefde. Wat is dan die grote liefde? Dat de Here Jezus naar deze wereld gekomen is en gestorven is aan Golgotha's kruis. Toen zat de deur voor de mensen dicht, maar Hij heeft hem opengedaan. Door Zijn sterven een nieuwe toekomst. En als wij moeten sterven, mogen wij weten dat die poort van het Leven opengaat.

Weet je waar je Gods liefde nu het beste kunt zien? Op Golgotha. Als de spijkers door de handen van de Here Jezus gaan, dat je weet: dat deed Hij voor mij. Echte liefde, door de dood heen.

Dat stuk uit Romeinen 8 is het evangelie in een notendop. Een meesterwerk, wordt het wel genoemd, een meesterwerk van het Nieuwe Testament. "De deuren van de schatten naar de hemel," zei Calvijn. Luther vond het ook zo'n meesterwerk, terwijl zijn

opvolger Melanchton het een samenvatting vond van de christelijke leer. Elke tekst verwijst ernaar, dat je gered moet worden, dat je verlost moet worden. Niet door je eigen prestaties of je eigen vroomheid, nee, dat het genade is. Als je daarover kunt praten.... "Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde, dat blijft eeuwig bestaan." Gods genade, opgeofferd voor ons. God, die Zijn enige Zoon gaf als reddingsboei in deze wereld.

Ik moest eens een keer preken over Romeinen 8. Toen ging het over de zekerheid van het geloof. Ik had zo'n hele grote poster gemaakt: een echte polis. Een polis van de hemelse levensverzekering. Ik had erboven gezet: "Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch heden noch toekomst mij kan scheiden van Gods liefde." Je mag je volledig toevertrouwen aan Hem. Je mag je volledig overgeven aan Hem. Je mag je vasthouden aan Hem. Dat is het grote geheim: de Here Jezus kennen en Zijn liefde kennen.

Toen ik met een groep in Rome was, heb ik uiteraard ook het Forum Romanum bekeken. Ik ben in het Colosseum geweest. Onze gids kon er prachtig over vertellen wat er allemaal gebeurd was in die gemeente in Rome: dat mensen voor de leeuwen werden gegoid, dat mensen door leeuwen en tijgers werden besprongen, dat mensen op de brandstapels gingen en als fakkels voor de keizer moesten dienen op zijn feest.

Toen liepen wij door dat Colosseum heen en werd mijn oog getroffen door een heel groot zwart kruis. Ik vroeg aan de gids: "Waarom staat hier nu zo'n groot kruis?" De gids zei: "Dat is hier neergezet om te denken aan al die mensen die om hun geloof zijn gevallen en gedood." Mensen, die een relatie hadden met de levende Heer, die wisten: ik moet minder worden, God moet groot gemaakt worden. En de accu van dat geloof is: "Wat zal mij scheiden van die liefde?" Dan mag je geven. Daar heb ik ook de afgelopen week vaak aan gedacht. Iemand die gaf. De liefde van God. Leven om te geven. Leven om te dienen.

Een jongetje zat in die prachtige kerk in Gouda. U kent die kerk wel met die prachtige gebrandschilderde ramen. Hij zat naast zijn vader. De zon scheen zo door de ramen en hij zei tegen zijn vader: "Wie zijn dat?" Toen zei zijn vader: "Dat is Mozes en dat is een christen en dat is een christen en dat is een christen..." En dat jongetje zat zo te kijken naar die zon door de ramen en hij zag... christenen. Toen was hij op school en de juffrouw vroeg: "Wat is nu een christen?" Hij zei: "Dat zijn mensen waar de zon door schijnt." Die moet je even vasthouden: "Dat zijn mensen waar de zon door schijnt."

Nu de vraag naar u toe. Heb je dat de afgelopen week laten zien dat de zon door je christenraampje scheen? Dat mensen het konden zien aan je? Dat mensen het konden voelen?

Ik heb één keer in het voorbijgaan Corrie ten Boom een hand mogen geven. Toen had ik dat verhaal van haar gelezen dat zij in Ravensbrück zat, dat ze daar vervolgd werd en geen christelijke samenkomsten mocht houden, dat ze niet met elkaar mochten praten, dat er mensen gedood werden. Ze had zoveel last van al die ellende en al die verschrikkingen... Toen vertelde ze dat ze na de bevrijding die beul uit Ravensbrück tegenkwam. Ze dacht: nu moet ik laten zien dat ik christen ben. Ze ging naar die meneer toe en ze gaf hem een hand. Toen ik haar hand kreeg, heb ik haar hand nog eens bekeken. Dat je dat kunt! Dat je dat doet!

Als ik haar boeken lees, zegt ze: "Gods liefde? Zo hoog, je kunt er niet overheen. Zo diep, je kunt er niet onderdoor. Zo wijd, je kunt er niet omheen. Zo breed, het is niet te bevatten. Gods liefde peilloos en wijd."

Dan pak je je Bijbeltje en dan staat er in Romeinen 8: "Wij zijn meer dan overwinnaars." Niet zo'n sterk woord. Er staat in feite, en ik zeg dat vaak tegen mensen: "Wij zijn hyperoverwinnaars."

Dat moet ik even uitleggen, denk ik. Als ik jongelui heb van een jaar of veertien en die zijn een beetje uitgelaten en die weten niet waar ze staan moeten, dan zeg ik: "Je ben een beetje hyper." Als er een meisje bij me komt die heel sportief gekleed is, dan zeg ik: "Meid, wat ben je mooi. De hoogste eisen van de mode, de allernieuwste snuffjes." En dan zeg ik: "Je bent hyper..." Dan vullen ze zelf aan: "...modern." Hyper, dat is het woord.

Paulus zegt: "Je bent hyper-overwinnaar." En dat plaats je tegenover dat verschrikkelijke lijden. Want het is toch wat? "De ganse dag gedood.... Slachtschapen naar het abattoir.... Verbijsterend... en toch: hyper-overwinnaars." Glansrijk overwinnaar door Hem, omdat je Jezus mag zien. Geven om te leven. Je mag Jezus dus voelen: Zijn trekkende liefde. Je mag Hem ervaren. Je mag met Hem meegaan. Hij is bij je leven betrokken. Ook al moet je misschien alleen verder.

Ik heb daar afgelopen week vaak aan gedacht. Hoe moeten bepaalde dingen verder? Hoe moet de familie verder? Hoe moeten die zoon en die schoondochter en die kleindochter verder? Leven met een lege plaats, daar raak je nooit aan gewend. En toch: God is bij je leven betrokken. Je ziet Hem niet, maar je voelt Hem wel.

Als je met mensen praat die heel veel hebben meegemaakt, dan zeggen ze: "Verdrukking en benauwdheid, het zwaard, het hoort bij het leven, ik weet het, maar dan pas ervaar je Gods grootheid." Misschien dat Paulus zelf daarom in die gevangenis daar in Filippi midden in de nacht heeft kunnen zingen: "Maar de Heer zal uitkomst geven." En als je dan in de gemeenschap met God bent, dan ga je danken.

Wij klagen heel veel, maar misschien moet je wel danken, want... zijn werken volgen hem na. "Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde, dat blijft eeuwig bestaan." Overwinnaars, super-overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.

Wat zal mij nu scheiden van Zijn liefde? De dood? Nee, gelukkig niet: het leven overwint! Schrijf het maar met hoofdletters: *Het Leven Overwint!* Het zegelied van het geloof. De zekerheid dat God je draagt, dat God je vasthoudt, dat God met Zijn liefde en Zijn vleugels onder je is en dat Hij zegenend boven je is.

Toekomst? Ja, ga die maar in met Jezus. "Want wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, die zal vernachten in de schaduw van de Almachtige." De schaduw heb ik vandaag gezien onder de zon. Schaduwen zijn er wel, maar je ziet ze niet als het bewolkt is in je leven. Maar Gods schaduw is er dan wel. Dan ga je met Hem.

"Schijnen mij Uw wegen duister, zie ik vraag U niet: waarom?"

Eenmaal zie ik al Uw luister, als ik in de hemel kom."

Samen onderweg met Hem, dragende vleugels, dragende handen, veilige handen. Zo komen wij ook veilig Thuis. Amen.